

W., dnia 23 października 2017 r.

sygn. akt OSD 50/17

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 23 października 2017 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r. pr. A. J.

Sędziowie: r. pr. E. Z. (sprawozdawca)

r. pr. A. M.

Protokolant: apl. radc. K. T.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. – r. pr. A. G.

w sprawie z zażalenia (...) S.A. z siedzibą w L. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia postępowania z dnia 29 sierpnia 2017 r., sygnatura R.D 79/17.

postanowił:

I.

utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 29 sierpnia 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie o sygnaturze R.D. 79/17.

II.

kosztami postępowania w kwocie 910,00 zł (słownie: dziewięćset dziesięć złotych 00/100) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29.08.2017r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie art.17§1 pkt.2 k.p.k. w zw. z art.74(1) ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych odmówił wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radcy prawnego M. M., która według zawiadamiającego (...) S.A. miała dopuścić się naruszenia podstawowych wartości i zasad wykonywania zawodu radcy prawnego określonych w art.6, art.11 ust.1 i 2 oraz art.12 ust.1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Według Zawiadamiającego radca prawny M. M. miała wysłać do (...) S.A. oraz do Pana L. K. przedsądowe wezwania do zapłaty, mające się opierać na tych samych okolicznościach.

W uzasadnieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na wstępie wskazał, iż w ramach postępowania dyscyplinarnego nie jest władny oceniać zasadności roszczeń dotyczących stosunków cywilnoprawnych pomiędzy Zawiadamiającym a mocodawcą radcy prawnego M. M., czy też pomiędzy Panem L. K. a mocodawcą radcy prawnego M. M.. Następnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, że zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (i odpowiadającym mu art. 38 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego), radca prawny przy wykonywaniu czynności zawodowych (którą jest niewątpliwie również sporządzanie w imieniu klienta wezwania do zapłaty) korzysta z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczą potrzebną. Po analizie okoliczności spornych Zastępca Rzecznika

Dyscyplinarnego wskazał, iż nie sposób wymagać od profesjonalnego pełnomocnika, by w obliczu ewentualnych wątpliwości co do okoliczności faktycznych lub prawnych związanych z roszczeniami mocodawcy (ich adresatem, wymagalnością, wysokością), odmawiał świadczenia pomocy prawnej. Celem nadrzędnym działań radcy prawnego winno być dbanie o dobro klienta w celu ochrony jego praw, co znajduje odbicie w treści art. 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Powyższe doprowadziło do konkluzji, iż w zachowaniu radcy prawnego M. M. nie sposób dopatrzeć się bezprawności podejmowanych przez nią działań.

Na powyższe postanowienie (...) S.A wniosła w dniu 14.09.2017r. zażalenie, wnosząc o uchylenie powyższego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Rzecznikowi Dyscyplinarnemu. Skarżonemu postanowieniu (...) S.A. zarzuciła:

a) obrazę przepisów postępowania, mogąca mieć wpływ na jego treść , a mianowicie art.7, art.92 i art.297 k.p.k. w zw. z art. 74(1) ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych przez dokonanie powierzchownej oceny zebranego materiału dowodowego , oraz

b) obrazę prawa materialnego przez błędną wykładnię art.3 ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych art.6, art.7 ust.3, art.8, art.11 ust1 i2, art.12 ust.1 i 2 oraz art.38 ust.1,2 i 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego jest dokładne zbadanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, czy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podejmując decyzję o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu M. M. dokonał w sposób prawidłowy analizy stanu faktycznego sprawy, a następnie dokonanie oceny, czy przy tak ustalonym stanie faktycznym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przeprowadził należyłą subsumpcję, zwłaszcza w świetle zarzutów podniesionych przez Skarżącego spółkę (...) S.A. z siedzibą w L. w zażaleniu z dnia 14.09.2017r. W efekcie tak przeprowadzonego badania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stanął na stanowisku, że w/ w zażalenie z dnia 14.09.2017r. nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem podniesione w nim zarzuty nie znajdują poparcia w zgromadzonym i ocenionym następnie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego materiale dowodowym.

W pierwszej kolejności należy podzielić zdanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż roztrząsanie stanu faktycznego i prawnego sprawy pomiędzy stronami sporu na gruncie prawa cywilnego leży poza kognicją postępowania dyscyplinarnego. Rzeczą nadrzędną jest ocena zasadności oraz sposób w jaki radca prawna podejmował działania objęte zarzutami. Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny podziela wyjściową ocenę sprawy dokonaną przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, a odnoszącą się wprost do art. 38 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, który stanowi, iż radca prawny przy wykonywaniu czynności zawodowych korzysta z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczą potrzebą oraz podobnie art.38 ust.3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, który stanowi, iż radca prawny nie odpowiada za zgodność z prawdą informacji uzyskanych od klienta. Niniejsze zapisy niosą w sobie również pewne uprawnienie dla radcy prawnego przyjęcia właściwej dla dobra klienta strategii procesowej, bazującej oczywiście na faktach zaprezentowanej przez klienta sprawy. Z wezwania skierowanego do spółki (...) S.A można wywnioskować, że Prezes tejże spółki dokonywał wobec mocodawcy radcy prawnego M. M. wielu czynności posługując się firmowym emailem spółki (...) lub wskazaniem na pełnioną funkcję w spółce. Zważywszy, że L. K. posiadał na tamten moment także prawo jednoosobowej reprezentacji w spółce (...), może prowadzić do istnienia wielu hipotez jaki faktycznie stosunek prawny został nawiązany pomiędzy występującymi w sporze podmiotami. Nie można także wykluczyć słuszności tezy jakiej dowodziła radca prawny M. M. i czemu dała wyraz wzywając równocześnie dwa podmioty do zapłaty tej samej wierzytelności. Obrona przez radcę prawnego strategia procesowa mieści się w dyspozycji zapisu o wolności słowa i pisma uzasadnionych rzeczą potrzebą i wcale nie świadczy jak próbuje narzucić skarżący z niewiedzy radcy prawnego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie został wyposażony przez skarżącego w taki materiał dowodowy, który w sposób jednoznaczny przesądzałby o nadużyciu obranej strategii procesowej przez radcę prawnego. Wydawałoby się, że przy tak znacznym obyciu prawnym jakie prezentuje obecnie skarżący (pośrednio Prezes Zarządu Pan L. K.) dublowanie ról i funkcji jakie pełnił L. K. w stosunku prawnym łączącym go z mocodawcą radcy prawnego M. M., brak uregulowania płatności po należyście wykonanym zleceniu zupełnie nie powinno mieć

miejsca. Tym samym prawdopodobnie nie powstałaby w ogóle konieczność kierowania wezwania do zapłaty przez radcę prawnego. W ocenie Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego wezwanie do zapłaty zostało skierowane do spółki (...) S.A. właśnie z uwagi na osobę Pan L. K. oraz z powodu na jaki wskazał Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, czyli wątpliwego stanu faktycznego sprawy i bezspornego ustalenia dłużnika płatności. Etap wezwania przedprocesowego służy właśnie wyjaśnieniu wszelkich wątpliwości jeżeli takowe między stronami istnieją. Taka właśnie kolejność zdarzeń miała miejsce. Stąd Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny odmówił wiary twierdzeniom spółki (...) S.A. z których wynika, iż była ona obcym dla stron konfliktu podmiotem, a skierowanie do niej wezwania do zapłaty przez radcę prawnego M. M. stanowiło naruszenie przepisów ustawy o radcach prawnych oraz Kodeksu Z. Etyki.

Wobec powyższego po dokonaniu wszechstronnej analizy okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wydane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie z dnia 29.08.2017r. o odmowie wszczęcia dochodzenia przeciwko radcy prawnemu M. M. wobec braku możliwości postawienia jej zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego w pełni odpowiada prawu. W tym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do uwzględnienia zarzutów zawartych w zażaleniu spółki (...) S.A z dnia 14.09.2017r., w pełni uzasadnionym było utrzymanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowienia z dnia 29.08.2017r., sygnatura R.D. 79/17 o odmowie wszczęcia dochodzenia w mocy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70(6) ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje od niego odwołanie.